

sine ipsius consilio raro aliquid statueretur.

I, 3 omnibus affabilis omnibus extitit benigna, multa etiam dando maximam gloriam adeptus est; unde et contigit ut omnes eam maximo honore celebrarent.

I, 11 Ob haec ab rege frequenter adscitus et carus prae ceteris habitus, eius oratione et praece cohercebat et rem publicam cum pace gubernabat.

I, 3 Nos eam rem pro magnitudine sceleris parum nobis compertam existimationi vulgi ruminandam relinquimus.

I, 12 rex Ansfridus seorsum manu ducens sacerdotium illud ei offerre coepit. Cumque ille reniteretur iamque se senem . . . clericatus officia suscipere omnino absurdum videri contenderet et rex vehementer instans vi ad suscipiendum compelleret, perspicuus quia regi resistere non posset, ut cum suis rem deliberaret exposcit. Qua re impetrata et ab suis oratione accepta quae rex imperaret se facturum pollicetur. . . Hoc cum diceret omnium obortis lacrimis . . dignis eius meritis tribuitur infula pontificalis.

II, 4 Munna exstructa et firmata Wicmannus audacius resistere et spem suis augere, plerumque hostibus improvisis adveniens eos in fugam coniecit.

I, 9 Nostri extemplo coacta magna multitudine equitum et peditum . . per ripam instructi armis adventum hostium expectabant. At primi barbarorum visa tanta multitudine perturbantur et . . reliquos expectare disponunt. Postquam in unum conveniebant et sententiis inter eos conlatis invitae nostris transire diffidebant, legatos ad eos miserant, ut per

tate et auctoritate . . apud imperatorem habebatur, ut sine ipsius consilio raro aliquid statueretur.

Ib. cunctis affabilis erat, cunctis benignus extitit et plurima dando gloriam non modicam apud cunctos acquisivit. Unde et omnes maximo honore . . illum habebant.

Ib. Et idcirco ab imperatore multum honoratus et carus prae aliis habitus, illius consilio et praece cohercebat et rem publicam in pace regebat<sup>1</sup>.

Ib. Nos autem hanc rem parum nobis compertam existimatione vulgi ruminandam relinquimus.

5 imperator . . arripiens manum<sup>2</sup> seorsum duxit . . sicque Wormaciense sacerdotium illi offerre coepit. Cumque ille multum reniteretur seque indignum esse pontificale officium suscipere contenderet, imperator vehementer instans quasi vi ad suscipiendum eum compulerat. Tandem conspiciens quia potenti resistere non posset ut cum seniore suo archiepiscopo causam deliberaret exposcit. Quo impetrato et ab archiepiscopo accepto consilio, quod<sup>3</sup> imperator iussisset se passurum promisit. Hoc cum diceret omnium qui aderant lacrimis obortis illius dignissimis meritis committitur virga pastoralis.

7 Castello itaque confirmato et constructo inimicorum audacibus factis fortiter resistebat et spem suis augebat, plerumque etiam ipsos hostes dictis et factis intrepidus terrebat.

8 Tunc urbani . . congregata maxima multitudine equitum et peditum . . quasi ad bellum instructi nostrorum adventum armati expectaverunt. At nostri visa tam magna<sup>4</sup> multitudine turbabantur<sup>5</sup> et illis invitae per terminos eorum transire diffidebant. Inito tandem episcopi consilio legatos mittunt, ut per fines eorum cum pace transire per-

1) 'gubernabat' Chron. Worm. Daher auch in der Vita aufrecht zu halten. 2) 'arrip. eum manu' Chron. Worm. 3) 'tandem se facturum' Chron. Worm. 4) 'tanta' Chron. Worm., danach zu halten. 5) 'turbantur' Chron. Worm., danach zu halten.